

nære det Haab, at det maaffee ikke vil blive faa vanskeligt for Thinget at komme til den Erkjendelse, at det er et Anliggende af stor Vigtighed, der nu foreligger til Behandling, og jeg kan idetmindste for mit Vedkommende ikke tage i Betænkning at henregne det til almeenvigtige Gjenstande. Her handles, efter min Mening, om intet Mindre end at etablere den Control, som den lovgivende Myndighed og navnlig den Deel deraf, som er nedlagt hos Rigsdagen, skal udøve med Hensyn til Administrationen. Det er vistnok et saa stort og saa vigtigt Hjælpemiddel til at kunne deeltage i Bestyrelsen af Statens Anliggender, at man ikke noksom kan sjenke det den største Opmærksomhed, og jeg troer, det er det Hjælpemiddel, hvorved Rigsdagen netop skal blive istand til at behandle et af de vigtigste Anliggender, som komme til at foreligge den, nemlig Finantsloven, og til at kunne udføre dette Hverv paa en Maade, som kan tilfredsstille den selv og tilfredsstille det hele Folk. Utsaa forekommer det mig, denne Revision, hvortil der skal foretages Valg gennem Rigsdagens forskjellige Afdelinger, er et Anliggende, som maa ansees for at kunne blive af stor og afgjørende Indflydelse netop ved Udførelsen af dette vigtige Raab. Det er i de Forhandlinger, som have fundet Sted for at forberede dette Valg, som Grundloven har foreskrevet, at der skal ske igjennem Rigsdagens forskjellige Afdelinger, kommet under Forhandling, hvorledes Bestemmelsen i Grundloven skulde rettest kunne være at bringe til Anvendelse. Det hedder nemlig, som jeg skal tillade mig at oplæse, i Grundlovens § 53: „Hvert Thing udnævner 2 lønede Revisorer. Disse gennemgaae det aarlige Statsregnskab og paasee, at samtlige Statens Indtagter deri ere blevne opførte, og at ingen Udgift udenfor Finantsloven har fundet Sted. De kunne fordre sig alle fornødne Oplysninger og Aktstykker meddeelte. Det aarlige Statsregnskab med Revisorerne Bemærkninger forelægges derefter Rigsdagen, som med Hensyn til samme tager Beslutning.“ Det har nu i den fælleds Underafdeling eller i Underudvalget fra begge Things Finantsudvalg, som var sammentraadt, for at conferere om dette Anliggende, været sat under Forhandling, hvor-

ledes denne Forskrift i Grundloven, at Statsrevisorerne skulle gennemgaae det aarlige Statsregnskab, maatte være at forstaae, idet der nemlig fra een Side blev antaget, at det kunde staae Revisorerne frit for i Finantsaarets Løb at følge Regnskabet og foretage Revisionen, medens det fra den anden Side blev gjort gjældende, at denne Revision ikke forelaae førend ved Regnskabsaarets Slutning og naar Statsregnskabet var aflagt. Den sidste Mening, jeg har tilladt mig at anføre, fandt Pluralitet for sig i dette engere Udvalg, og det var saaledes paa Grund deraf, at man troede, at der ikke kunde være Tale om nu at udnævne Statsrevisorer til at foretage Regnskabsrevisionen efter den Finantslov, som nu er bleven vedtagen; men man blev enig om, at der vel kunde udnævnes Revisorer i det Diemed, at træffe forberedende Skridt til at foretage denne Revision, og navnlig til at gjøre Forslag til en Instrux for deres fremtidige Virksomhed. Dette forekommer mig nu rigtignok at være ikke ganske consequent, naar man gik ud fra, at ingen Revision forelaae, før Regnskabet var aflagt, dog allerede nu at ville udvælge de Revisorer, som Grundloven i denne Henseende har foreskrevet. Jeg kan heller ikke nægte, at det forekommer ogsaa mig, at, dersom den Forstaaelse af Grundloven og Fortolkning af samme, er den rette, at Revisionen ikke kan begynde, førend Regnskabet er aflagt, skjønner jeg ikke rettere, end at der ikke er nogen Trang end sige Nødvendighed til allerede nu at foretage denne Udnævnelse. Jeg frygter meget for, at Revisorerne hele Stilling og Virksomhed vil blive end mere precarit, naar det saaledes skulde berøve paa den Smødekomen, som jeg ingenlunde tvivler paa, de ville finde hos alle Vedkommende og navnlig hos Finansministeriet og Hovedbogholderiet; jeg tvivler meget paa, at derved den hele Control fra Begyndelsen af vil blive etableret paa en saadan fast og bestemt Fod, som jeg tænker mig det ønskeligt. Jeg troer ogsaa, at man meget vel kan antage, at en saadan Revision maa kunne følge et Regnskab i Aarets Løb, og jeg troer, at det ved alle større Regnskaber er almindeligt; navnlig er det mig bekendt, at det f. Ex. er Tilfældet i Kjøben-